ZANGJIYIDIANCONGSHU

藏籍译典丛书

安多政教史

（上）

[清] 智观巴·贡却乎丹巴饶吉／著

吴均 毛继祖 马世林／译

青海人民出版社

藏籍译典丛书
ZANGJIYIDIANCONGSHU

安多政教史（上）

[清] 智观巴·贡却乎丹巴饶吉 / 著
吴均 毛继祖 马世林 / 译

青海人民出版社

图书在版编目（CIP）数据

安多政教史：全2册/智观巴·贡却乎丹巴饶吉著；吴均，毛继祖，马世林译．-- 西宁：青海人民出版社，2017.8

（藏籍译典丛书）

ISBN 978-7-225-05407-0

Ⅰ．①安… Ⅱ．①智… ②吴… ③毛… ④马… Ⅲ．①政教合一—政治制度史—脱思麻 Ⅳ．① D69

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2017) 第 222432 号

藏籍译典丛书

安多政教史（全2册）

［清］智观巴·贡却乎丹巴饶吉　著

吴均　毛继祖　马世林　译

出 版 人　樊原成

出版发行　青海人民出版社有限责任公司

西宁市城西区五四西路71号　邮政编码：810023　电话：（0971）6143426（总编室）

发行热线　（0971）6143516 / 6137730

网　　址　http://www.qhrmcbs.com

印　　刷　陕西龙山海天艺术印务有限公司

经　　销　新华书店

开　　本　720 mm × 1010 mm　1/16

印　　张　77.75

字　　数　1000 千

版　　次　2017 年 11 月第 1 版　2017 年 11 月第 1 次印刷

书　　号　ISBN 978-7-225-05407-0

定　　价　168.00 元（全 2 册）

版权所有　侵权必究

礼赞词

南无萨日巴加古热唯[1]

远离诸生坏，具足二洁净，法性华竟尽，自性洁光明；

正确观诸法，究竟无漏智，功德极圆满，洞彻诸相藏；

空性眷属中，常发大法音，妙相遍空域，受用备圆满；

事业方便相，一切都圆满，等觉四身[2]尊，甘蔗人[3]佑我！

教证法之理，如放亿光明，皓月之利乐，睡莲得盛开；

为在众生海，信解之池中，无阻而顺利，恒常去入行；

讲修穹窿中，随侍常运行，向印度与藏区，汉地诸地域；

弘扬佛教者，诸大圣哲众，上师足莲前，虔诚来顶礼。

观世音自在，持白莲圣者，行化之境内[4]，北之北区域[5]，

释尊显密教，如何得弘传？为使此神奇，千万珍宝藏，
得以能掌握，辨析著此书：《入史海津梁》。愿我有志者，
含识诸士夫，同事诸会众，以欢乐之舞蹈，运用此资料。

注释：

[1] 意为“顶礼全智一切上师尊！”

[2] 四身说法，共有三种。此处所述，乃指佛之自性身、智慧法身、受用报身和变化身等四身。赞颂词（མཆོད་བརྗོད།）乃藏区学者于其著作正文之前对佛、菩萨等顶礼赞颂之通例。原文为长偈体，每偈四个长句，译时每句分作四个分句。偈中第一长句颂自性身，第二长句颂智慧法身，第三长句颂受用报身，第四长句前二分句颂变化身，后二分句则祈求怙佑。

[3] 为释迦牟尼佛别号之一。

[4] 根据佛经神话，藏区乃观世音菩萨行化之区。见《西藏王统记》等。

[5] 北之北的解释，见第一章。

试读结束：需要全本请在线购买： www.ertongbook.com

目录

上　册

礼赞词 ………………………………………………………… (1)

第一编　佛教在多麦地区弘传史 …………………………… (1)

第一章　藏族地区概述 ……………………………………… (3)

第二章　著述的依据——参考书目 ………………………… (9)

第三章　圣教在多麦地区弘传情况概述 ………………… (31)

第四章　青海蒙古诸部首领的历史 ……………………… (54)

第五章　论湟水北部地区政教发展情况 ………………… (96)

第六章　论湟水南岸与黄河北岸地区圣教发展情况 ……………………………………………… (246)

第七章　论黄河上游玛多、果洛地区圣教发展情况 ……………………………………………… (373)

第八章　论黄河下游贵德等地区圣教发展情况 ……… (427)

第九章　论隆务河流域等地圣教发展情况 …………… (488)

第一编　佛教在多麦地区弘传史

第一章　藏族地区概述

自圣域[1]金刚座（རྡོ་རྗེ་གདན།）[2]向北，据说经百由旬[3]，有具祥萨迦大寺（དཔལ་ས་སྐྱའི་ཆོས་གྲྭ་ཆེན་པོ།）[4]，由此再向北经百余由旬，即达多麦（མདོ་སྨད།）[5]地界。藏区分为上、中、下三部。上部为阿里（མངའ་རིས།）[6]三围，这个地区又复分为：布让（སྤུ་རངས།）[7]、芒域（མང་ཡུལ།）[8]、桑噶尔（ཟངས་དཀར།）[9]三部为一围；黎（ལི།）[10]、祝夏（བྲུ་ཤ།）[11]、罢蒂（སྦག་ཏི།）等三部为一围；象雄（ཞང་ཞུང་།）[12]、上下赤代（ཁྲི་ཏེ།）等三部为一围。中部称为卫藏四翼（དབུས་གཙང་རུ་བཞི།）[13]，先前，藏地区分为冶如（གཡས་རུ།）、如拉（རུ་ལག）两翼，卫地区分为伍如（དབུ་རུ།）、约如（གཡོན་རུ།）两翼。但法

王固始汗（གུ་ཤྲཱི་ཧན།）征服西藏十三万户，将其献于达赖喇嘛之后，则又分为冶如(གཡས་རུ)、云如（གཡོན་རུ།）、贝日（སྤུས་རི）[14]、贡日(གུང་རི།)[15]四翼。下部称为多康六岗（མདོ་ཁམས་སྒང་དྲུག）[16]，即撒茂岗（ཟལ་མོ་སྒང）[17]、察哇岗（ཚ་བ་སྒང།）[18]、玛尔康岗（སྨར་ཁམས་སྒང།）[19]、包柏尔岗（སྤོ་འབོར་སྒང།）[20]、玛尔扎岗（དམར་རྫ་སྒང།）[21]、木雅岗（མི་ཉག་སྒང།）[22]，这些都属于中康（བར་ཁམས།）的范围。此外，又划分为三岗（སྒང་གསུམ།），即原多康区域，被称为玛尔康（སྨར་ཁམས།），多麦被称为野摩塘（གཡེར་མོ་ཐང།）[23]，宗喀（ཙོང་ཁ།）被称为吉塘（ཀྱི་ཐང།）[24]。在《佛说大乘庄严宝王经》（ཟ་མ་ཏོག་བཀོད་པ།）等许多经籍之中，所说的“观世音菩萨行化地雪域国土”，指的就是藏区这个地方。《噶当书》中说：“东方金刚座北方，有补尔嘉（སྤུར་རྒྱལ།）[25]藏族地。”

总之，藏族地区，特别是西藏雪域之所以得名，乃由于“雪山犹如水晶之宝塔，低湖犹如碧玉之曼遮[26]”之说，这里是在说自冈底斯山（གངས་ཏི་སེ།）至玛沁雪山（རྨ་ཆེན་གངས་རི།）之间，有称为“护佑藏区的八大雪峰[27]。”若以佛教之水流源来自何处，蓄积于何地，形象地加以说明其缘起时，则所谓“雪山犹如水晶塔”者，乃指冈底斯雪山和玛沁雪山的雪峰，而所谓“低湖犹如碧玉之曼遮”者，乃指嘉（རྒྱལ།）地区之拉摩神湖（ལྷ་མོ་བླ་མཚོ།）[28]和青海湖（མཚོ་སྔོན་པོ།）以及东方之大海等。虽其说不一，但需结合圣地和补特伽罗两者为宜。

法王松赞干布（སྲོང་བཙན་སྒམ་པོ།）在谈论自己地区的特点时，说道：“咱日（ཙ་རི།）[29]神山上，自生胜乐像，珍贵多曲河（རྡོ་ཆུ།），导源于其处；冈底斯雪山，五百罗汉像，甘露之神水，即在此山上；结热山岩（ཀྱི་རེའི་བྲག）上，自然显文字，空行手印峰，该处突兀崎；玛旁雍措湖（མ་ཕང་གཡུ་མཚོ།），龙王菩萨处，具功德之水，即源于该处，赤肖嘉摩湖（ཁྲི་ཤོར་རྒྱལ་མོ་མཚོ།）[30]，龙臣菩萨处，所有大河流，都受它裨益；南措秀摩湖（གནམ་མཚོ་ཕྱུག་མོ།）中有圣菩萨；唐拉雪山岩，五百罗汉像；卜措湖（སྦུབས་མཚོ།）之洲，龙王菩萨

处，卡伍雪山（ཁའུ་གངས།）上，众多罗汉像；山高地洁净，历神绕雪峰。”

上述的这雪域，若仅局限于卫藏地区[31]，则其范围似过于狭小。自通天河之色吾河谷（སེ་བོའི་ལུང་རིང།）[32]，北逾巴颜喀拉山（བ་ཡན་ཧ་ར།），其东麓有阿庆冈嘉雪山（ཨ་ཆེན་གངས་རྒྱལ།）[33]与多拉山（མདོ་ལ།）[34]，据说将这两座山峰之名的首字合并起来，就将自此以下的区域称为“安多”（ཨ་མདོ།）[35]。此处之水，汇合起来流向玛云秀茂川（མ་གཞུང་ཟྭུག་མོ།），称为黄河。流经索罗玛（སོ་ལོ་མ།）[36]，或称作扎陵湖川，折向南流，自此河湾以下，才是安多区域。若按三大藏区的划分来说，则自阿里的贡塘至索拉夹窝山（སོག་ལ་སྐྱོ་བོ།）以上之区域，称为卫藏法区；自黄河河湾以上的区域，称为多朵（མདོ་སྟོད།）人区；自汉地白塔寺（མཆོད་རྟེན་དཀར་པོ།）[37]以上的区域，则称为安多马区。

复次，分北方雪山邦为卫藏两个地区的宗教，无论从哪一方面来说，都是无与匹敌的，是圣教的出处，而从中康地区各个教派的教理弘传及其权势和享用各方面来看，也都昌盛发达，相形之下，安多地区则在区域、教派各方面都范围狭小、规模不大，似没有值得论述记载之价值。然而班禅[38]噶雅达惹（ག་ཡ་དྷ།）说道：“作为修善行者来说，比起印度，则藏区水质甘而美，气候热凉又均匀，一切生物比较少，食物营养又丰富，我今不想回印度，将在藏区常留住。”

如上所述，则安多这个地区，从情、器世间的角度来说，修法之圣地和依止处极为优越。绰浦译师（ཁྲོ་ཕུ་ལོ་ཙྭ་བ།）[39]在敦请班禅释迦师利（པཎ་ཆེན་ཤཱཀྱ་ཤྲཱི།）[40]时所上的请求书中说：“摩揭陀等文明出处地，已被罪恶军队摧毁尽，乌仗那、迦湿弥罗、泥婆罗充满着邪行难以理喻，而今弘扬圣教之地方，只有藏区，敬请莅北地!”

尔时，在印度和尼泊尔等处，虽有许多大班智达，可以视为圣教之出处，但由于圣教需向北方之北方转移之缘起，犹如树木之分丫杈，就发展条件而言，藏区则颇占优势。因此，垂空译师（ཁྲུས་ཁང་ལོ་ཙྭ་བ།）索南嘉

试读结束：需要全本请在线购买： www.ertongbook.com

措（བསོད་ནམས་རྒྱ་མཚོ།）说道："总之，三世诸佛之慈悲，佛子白莲之恩德，藏区这片土地上，似同印度等福泽。"这虽是颂扬之词，但也可以想象其实况。

佛子持白莲行化之地，藏区之一、第二北方、多麦区域中圣教逐步发展情况叙述开始部分。

注释：

[1] 指古印度。

[2] 释迦牟尼证觉成道之所，亦称为菩提道场，在古印度菩提伽耶城，为佛教主要圣地。

[3] 古印度长度单位，一由旬约合一十二公里许。

[4] 亦译作具德萨迦大寺。

[5] 元明时译作脱思麻。

[6] 这是吐蕃时代的阿里范围，阿里三围亦音译作"纳里速古鲁孙"，其区域大于今西藏之阿里地区。

[7] 阿里普兰县。

[8] 西藏自治区阿里普兰至后藏昂仁、吉隆等县地区古名。亦有指为今拉达克地区者。

[9] 阿里普兰县境一地名，亦译作桑迦。

[10] 吐蕃时代新疆南部于阗一带地区的名称，有的书籍中包括今甘肃的敦煌一带。

[11] 即唐时之大小勃律。

[12] 即唐时之羊同，其地在阿里地区札达县。

[13] 元明时，卫地亦译作"乌思"，藏地则作"藏"，合称为"乌思藏"。

[14] 即伍如之新名，亦写作（དབུས་རུ།）贝如。伍如（དབུ་རུ།），亦译作

“布如”。

［15］即约如之新名，亦写作贡如（གུང་རུ།）。

［16］多康，元明时译作朵甘或朵甘思。

［17］亦译作色莫岗。即金沙江和雅砻江上游中间一带地区白玉、德格、邓柯、石渠等县地古名，元时属剌马儿刚等处招讨使司，归宣政院管辖。

［18］亦译作察瓦岗，即怒江和澜沧江中间地带八宿、左贡等县古地名。

［19］亦译作玛康岗，即金沙江、澜沧江两水上游中间一带地区，昌都、察雅、芒康等县地，元置亦思马尔甘万户府，归宣政院管辖。

［20］亦译作绷波岗，即金沙江、雅砻江下部中间地带今四川省甘孜藏族自治州南部和云南省西部地区，元于此置奔不儿亦思刚百姓达鲁花赤二员，归宣政院管辖。

［21］亦译作玛察岗，即今青海省果洛藏族自治州黄河以南的南境至四川省甘孜藏族自治州原泰宁以北地区。

［22］亦译作木雅热岗（མི་ཉག་རབ་སྒང་།），即雅砻江中游东部地区，今甘孜藏族自治州康定泰宁(乾宁)一带地区。

［23］系多麦之古名。

［24］系宗喀之古名。宋时唃厮啰在青海西宁所建之青塘城，可能即源于此，青塘系吉塘之异译。

［25］补尔嘉亦写作སྤུར་རྒྱལ།，译作悉补野。唐时译作勃悉野，为藏区古称。

［26］曼遮，译作“曼荼罗”“曼陀罗”“满拏罗”等，系梵文aNdala之音译，藏文意译作“དཀྱིལ་འཁོར།”，意为“坛城”“轮圆具足”“聚集”等。为佛教密宗修法时的一种坛场。

［27］八大雪峰，指位于阿里、卫藏、多康等处的雅拉香波雪山（ཡར་

ལྷ་ཤམ་པོ།)、念青唐拉雪山（གཉེན་ཆེན་ཐང་ལྷ།）、玛沁雪山（རྨ་ཆེན་གངས་རི།）、交钦董惹雪山（སྐྱོགས་ཆེན་ལྡང་རེ།）、冈波拉杰雪山（གངས་པོ་ལྷ་རྩེ།）、肖拉纠波雪山（ཤོགས་ལྷ་རྒྱུག་པོ།）、觉沃余嘉雪山（ཇོ་བོ་གཡུལ་རྒྱལ།）和协伍喀惹雪山（ཤེའུ་ཁ་རག）。

［28］“嘉”为西藏山南地区桑日县古地名，“拉摩神湖”亦音译作拉摩喇措湖，为藏族宗教圣地，是观湖景以占卜吉凶及求示大喇嘛转生的方向、地区之处。

［29］在西藏之察隅，为藏区的神山之一，称为胜乐的圣地。

［30］青海湖的别名。全名为“ཁྲི་ཤོར་རྒྱལ་མོའི་མཚོ།”。

［31］此处虽在解释上文所提各地不仅限于卫藏区域，但未能说明松赞干布时代多麦地区尚属于吐谷浑等情况，显系后人托名之作。

［32］亦称为色吾科（སེའུ་ཁོག），在青海省玉树藏族自治州曲麻莱县。

［33］按阿庆冈嘉雪山，在今青藏公路之东，色吾谷以西，雪峰连绵不绝，为青海省柴达木、玉树和果洛三区的界山，它不在色吾河谷之东，而是巴颜喀拉山系西部的雪山。

［34］亦有指作祁连山主峰者，称为多拉仁摩（མདོ་ལ་རིང་མོ།）。

［35］亦译作阿多、阿木多。

［36］在今青海省果洛藏族自治州玛多县鄂陵湖北，亦译作索洛玛。

［37］在甘肃省永靖县，即今刘家峡水库原址。

［38］班禅原为对博学者之尊称，亦译作“班钦”，与班禅额尔德尼之号有别。

［39］绰浦译师名强白巴(བྱམས་པའི་དཔལ公元1173—1225年)，绰浦噶举派的著名僧人，曾延请三位印度班智达到西藏弘法并建造绰浦弥勒佛大像。

［40］此师系佛教著名寺院那烂陀寺的最后一位座主。

第二章　著述的依据——参考书目

首先，于此列举总论或分论圣教发展情况的教法史、传记等参考书目如下：法王松赞干布的《遗教》(《柱间史》བཀའ་ཆེམས་བཀའ་ཁོལ་མ།)；《桑耶寺志广论》（བསམ་ཡས་དཀར་ཆག་ཆེན་མོ།）即《拔协史》（སྦ་བཞེད།）大、中版；《库敦宗哲雍仲大史》（ཁུ་སྟོན་བརྩོན་འགྲུས་གཡུང་དྲུང་གི་ལོ་རྒྱུས་ཆེན་མོ།）(或作《镇压邪见广史》）；德敦《教法史》（ཉེ་སྟོན་གྱི་ཆོས་འབྱུང་།）；雅垅觉沃《教法史》（ཡར་ལུང་ཇོ་བོའི་ཆོས་འབྱུང་།）；遍知布顿氏《圣教教法总史》（ཀུན་མཁྱེན་བུའི་བསྟན་པ་སྤྱིའི་ཆོས་འབྱུང་།）；《青史》（དེབ་ཐེར་སྔོན་པོ།）；蔡巴《红史》（ཚལ་པའི་དེབ་དམར།）；司徒绛曲坚赞《遗教史》（སི་ཏུ་བྱང་ཆུབ་རྒྱལ་མཚན་གྱི་བཀའ་ཆེམས་དེབ་ཐེར།）；佳摩格隆《圣教教法总史》（འཇའ་མོ་དགེ་སློང་གི་བསྟན་པ་

སྤྱིའི་ཆོས་འབྱུང་།)；周巴·白莲教法史《圣教莲花增盛赤曜教法史》(འབྲུག་པ་པདྨ་དཀར་པོའི་ཆོས་འབྱུང་བསྟན་པའི་པདྨ་རྒྱས་པའི་ཉིན་བྱེད།)；巴卧·邹拉程瓦《贤者喜筵》(དཔའ་བོ་གཙུག་ལག་ཕྲེང་བའི་མཁས་པའི་དགའ་སྟོན།)；圣那饶巴六法请问者第二十二京俄·索南坚赞《千光开眼教法史》(ཆོས་འབྱུང་མིག་འབྱེད་འོད་སྟོང་།)；艾力巴班智达·曼兰楚臣《教法史》(ཨེ་ལ་པ་པཎྜི་ཏ་སྨོན་ལམ་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཆོས་འབྱུང་།)；甘木甘巴·敦珠贝《明细圣教教法史》(ཀམ་ཀམ་པ་དོན་གྲུབ་དཔལ་གྱི་ཆོས་འབྱུང་རིན་པོ་ཆེའི་གསལ་བྱེད།)；达波·鄂赛森格（格治瓦·楚臣森格）《教法史》(དྭགས་པོ་འོད་ཟེར་སེང་གེའི་ཆོས་འབྱུང་།)；雪敦材玛《教法史》(ཞོགས་སྟོན་མཚོ་མའི་ཆོས་འབྱུང་།)；夏苏巴·扎喜南嘉《如意利乐极盛满愿教法史》(ཤ་གཟུགས་པ་བཀྲ་ཤིས་རྣམ་རྒྱལ་ཆོས་འབྱུང་ཕན་བདེ་དཔག་བསམ་རབ་ཏུ་རྒྱས་པའི་འདོད་འཇོ།)；《噶丹洛戎教法史》(དགའ་ལྡན་ལོ་རོང་ཆོས་འབྱུང་།)；隆钦然绛巴《教法史》(ཀློང་ཆེན་རབ་འབྱམས་པའི་ཆོས་འབྱུང་།)；嘉赛图却多吉《教法珍宝库史》(རྒྱལ་སྲས་ཐུགས་མཆོག་རྡོ་རྗེའི་ཆོས་འབྱུང་རིན་ཆེན་གཏེར་མཛོད།)；勒青衮嘉巴《噶当教法大史》及其附录《明灯再显记》(ལས་ཆེན་ཀུན་རྒྱལ་པའི་བཀའ་གདམས་ཆོས་འབྱུང་ཆེན་མོ་དང་དེའི་ཟུར་འདེབས་ཡང་གསལ་སྒྲོན་མེ།)；班禅伊喜泽摩《噶当教法史》(པཎ་ཆེན་ཡེ་ཤེས་རྩེ་མོའི་བཀའ་གདམས་ཆོས་འབྱུང་།)；索南拉旺《噶当教法史》(བསོད་ནམས་ལྷ་དབང་གི་བཀའ་གདམས་ཆོས་འབྱུང་།)，《噶当教法史意饰》(བཀའ་གདམས་ཆོས་འབྱུང་ཡིད་ཀྱི་མཛེས་རྒྱན།)；喀尔那译师《噶当教法史如意树》(མཁར་ནག་ལོ་ཙཱ་བའི་དགེ་ལྡན་ཆོས་འབྱུང་དཔག་བསམ་སྡོང་པ།)；《黄琉璃论》(བཻ་སེར།)；一切知贡乔吉美旺波《噶丹教法史拾遗》(ཀུན་མཁྱེན་དཀོན་མཆོག་འཇིགས་མེད་དབང་པོའི་དགའ་ལྡན་ཆོས་འབྱུང་རྩོམ་འཕྲོ།)；噶勒丹锡勒图鄂赛巴《教法史》(འོད་ཟེར་པའི་ཆོས་འབྱུང་།)，阐布桑波智者《教法史》(མཁས་པ་ནོར་བུ་བཟང་པོའི་ཆོས་འབྱུང་།)，达垅扎巴《噶丹寺志》(སྟག་ལུང་བྲག་པའི་དགའ་ལྡན་གདན་རབས)，以上三部教法史，一切知喇嘛[1]评为是正确可信的著作。

第一世嘉木样《殊胜教统表(佛历)》(ཀུན་མཁྱེན་གོང་མའི་བསྟན་རྩིས་རེའུ་མིག་ཁྱད་འཕགས།)，塔瓦·隆珠仁钦《噶当教法史》(ཐར་པ་ལྷུན་གྲུབ་རིན་ཆེན་གྱི་དགེ་ལྡན་ཆོས་འབྱུང་།)；被称为木雅·多吉桑布转世的楚臣贡布《噶丹教法史》及《密乘城教法史》(ཚུལ་ཁྲིམས་མགོན་པོའི་དགའ་ལྡན་ཆོས་འབྱུང་དང་གསང་སྔགས་མཁར་གྱི་ཆོས་འབྱུང་།)；藏瓦七传承之第六传承圣·洛锥丹巴《噶当教法史》(རྗེ་བློ་གྲོས་བསྟན་པའི་དགེ་ལྡན་ཆོས་འབྱུང་།)；象雄善知识班

觉尔桑布（དཔལ་འབྱོར་བཟང་པོ།）、善知识·多吉贡布（རྡོ་རྗེ་མགོན་པོ།）、理塘堪布·洛桑曲扎（བློ་བཟང་ཆོས་གྲགས།）等所著的三部《教法史》；《中、印教法史》（རྒྱ་དཀར་ནག་གི་ཆོས་འབྱུང་།）；《印度寺庙志》（རྒྱ་དཀར་གཙུག་ལག་ཁང་གི་ལོ་རྒྱུས།）；觉旦·索南桑布（ཇོ་གདན་བསོད་ནམས་བཟང་པོ།）、曲吉扎巴(ཆོས་ཀྱི་གྲགས་པ།)、赤智·洛桑旦贝尼玛（ཁྲི་སྤྱལ་བློ་བཟང་བསྟན་པའི་ཉི་མ།）等所著《禁食斋传承记》（སྨྱུང་གནས་བླ་བརྒྱུད་རྣམ་ཐར།）；仲巴·嘉察巴（དྲུང་པ་རྒྱལ་ཚབ་པ།）、五世班禅洛桑耶喜（པཎ་ཆེན་བློ་བཟང་ཡེ་ཤེས།）、达然巴·洛桑曲扎（དྭགས་རམས་པ་བློ་བཟང་ཆོས་གྲགས།）、森厦堪布的学生阿旺曲扎（ངག་དབང་ཆོས་གྲགས།）、雍增·耶喜坚赞（ཡོངས་འཛིན་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་མཚན།）等所著《菩提道次第传承记》(ལམ་རིམ་བླ་བརྒྱུད་རྣམ་ཐར)、《八十成就者传》（གྲུབ་ཆེན་བརྒྱད་བཅུའི་རྟོགས་བརྗོད།）；四世班禅确坚[2]《噶当怛特罗秘道传承记》（དགེ་ལྡན་བཀའ་བརྒྱུད་རིན་པོ་ཆེའི་ཟབ་ལམ་བརྒྱུད་པའི་རྣམ་ཐར།）；色拉寺麦扎仓堪布扎巴克著（སེར་སྨད་མཁན་པོ་གྲགས་པ་མཁས་གྲུབ།）《噶丹寺历届堪布传珍宝华鬘》（དགའ་ལྡན་ཁྲི་རྣམ་ནོར་བུའི་ཕྲེང་བ།）及《噶丹寺夏孜扎仓志》(ཤར་རྩེའི་ཆོས་འབྱུང་།）；《大译师达尔玛室利别解脱律仪传承传记微显明灯》（ལོ་ཆེན་དྷརྨ་ཤྲཱིའི་སོ་ཐར་སྡོམ་རྒྱུན་གྱི་རྣམ་ཐར་ཉུང་གསལ་སྒྲོན་མེ།）；班禅·索扎巴（པཎ་ཆེན་བསོད་གྲགས་པ།）与其雍增合著的《毗奈耶教法史》（འདུལ་བའི་ཆོས་འབྱུང་།）；班禅释迦乔登（པཎ་ཆེན་ཤཱཀྱ་མཆོག་ལྡན།）《中观教法史》（དབུ་མའི་ཆོས་འབྱུང་།）；化身佛·索南耶喜旺布（སྤྲུལ་སྐུ་བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་དབང་པོ།）《圣教总叙》（བསྟན་པ་སྤྱིའི་རྣམ་བཞག）；布顿(བུ་སྟོན།）《胜乐、集密[3]、时轮、瑜伽四教法史》（བདེ་གསང་དུས་ཡོག་གི་ཆོས་འབྱུང་བཞི།）；戎智噶巴（རོང་ཏི་ཀ་པ།）《瑜伽师传承录》（རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་ཀྱི་ཆོས་འབྱུང་།）；恰译师三世仁钦曲嘉（ཆག་ལོ་གསུམ་རིན་ཆེན་ཆོས་རྒྱལ།）《时轮教法史》（དུས་འཁོར་ཆོས་འབྱུང་།）；郭然巴（གོ་རམས་པ།）《胜乐及道果教法史》（བདེ་མཆོག་དང་ལམ་འབྲས་ཆོས་འབྱུང་།）；多罗那他（ཏཱ་ར་ནཱ་ཐ།）《世尊、七代付法藏师、七有缘者传》（སྟོན་པ་དང་གཏན་རབས་བདུན། བཀའ་བབ་བདུན་ལྡན་གྱི་རྣམ་ཐར།）三种,《密集、时轮、大威德、胜乐等教法史》（གསང་འདུས་དུས་འཁོར་འཇིགས་བྱེད་བདེ་མཆོག་རྣམས་ཀྱི་ཆོས་འབྱུང་།），《印度佛教史》（རྒྱ་གར་ཆོས་འབྱུང་།）；成就者·赛尔登巴（གྲུབ་ཆེན་གསེར་སྡིང་པ།）《〈五次第论传承记〉了悟史》（རིམ་ལྔའི་བླ་བརྒྱུད་རྣམ་ཐར་རྟོགས་པ་དོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས།）；孔敦班觉尔隆珠（འཁོན་སྟོན་དཔལ་འབྱོར་ལྷུན་གྲུབ།）《大威

试读结束：需要全本请在线购买： www.ertongbook.com